

Forfatter: Møller, Poul Martin

Titel: SANG TIL G. H. WAAGE

Citation: Møller, Poul Martin: "SANG TIL G. H. WAAGE", i Møller, Poul Martin: *Skrifter i Udvalg*, udg. af HANS BRIX ; SOPH. MICHAËLIS ; CARL S. PETERSEN ; POUL TUXEN , 1930, s. 40. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-moeller01val-shoot-workid59968.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Skrifter i Udvalg

## SANG TIL G. H. WAAGE

Førstkommende Majdag, naar Skoven er grøn,  
Et Savn man i Templet beklager:  
Vor Frue forliser sin trofaste Søn;  
Af Hallen den elskede drager.

Dog rejser han ej over Bølgen den blaa  
Til Vestens de røde Barbarer.  
Nej, Sjælland, hans Moder, saa længe hun maa,  
I Favnen den ædle bevarer.

Rejs heldig til Sorøs det vaarlige Smil!  
Du bliver i Venners Erindring.  
I Sandhed! en halv Snes af sjællandske Mil  
Kun lidet er Tanken til Hindring.

Mens her vi maa høre paa Vægterens Sko  
Og Maaneskin øjne paa Muren,  
Hist Fuglen i Skoven kun bryder din Ro,  
Og priser dig Sommernaturen.

Rejs heldig til Absalons dejlige Lund,  
Til Holbergs den blomstrende Have!  
En Hilsen igennem din venlige Mund  
Til Højskolens Mestre, de brave!

Paa vestlige Volde vil Mænd af dit Sogn  
Om Morgenen vinke med Klædet,  
Og stirre paa Støvet, der følger din Vogn,  
Mens langsom den ruller i Strædet.

41 Og bliver ved Afsked dig Barmen for trang,  
Paa Vejen du finder vel Kraften,  
Mens Lærkerne følge dig Dagen saa lang  
Til Sorøs det milde God Aften.

Det vildsomme Sind, der er vant til din Røst,  
Beængstet vil savne dig ofte,  
Og Enker og arme, der hørte din Trøst  
Omkring paa de fattige Lofte.

Og her det bevidnes ved Vennernes Fest,  
Mens Vinen i Bægrene daler:  
Vi alle vil savne vor Ven og vor Præst,  
Den blide, den aandige Taler.